

ΑΠΕΝΕΜΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΝ ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Συνάρχεια εκ της 1ης σελίδος

των Αθηνών η κοίτις του πολιτισμού, του αθλητισμού και της ελευθερίας, υποδέχεται σε τόν Μαραθωνοδρόμον, τόν Νικητήν της Βασιλίας, μετά του αυτού ένθουςιασμού και της Ιθίας έθνικής υπερφανείας, μεθ' ης πρό 2.500 περίπου ετών υπεδέχθη τόν ένδοξον Μαραθωνοδρόμον, τόν αναγγείλαντα εις την αιώνιαν αείτην πόλιν της Παλλάδος Αθηνάς τόν θρίαμβον της Νίκης κατά του βαρβάρου Ασιατού επιδρομέως. Έπέπρωτο και πάλιν μετά τας νίκας της Άλβανίας και τών άχυρών

Θεωλώδη χειροκροτήματα έκάλυψαν τούς λόγους του.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΗΝΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ =

Είναι ή ώρα 5.45 όταν ή νικητής έν μέσω φρενίτιδος του πλήθους φθάνει εις τό μνημίον του Αγνώστου Στρατιώτου όπου τόν υποδέχεται ή ύπουργός Τύπου κ. Ν. Μπαλατζής Μαυροκορδάτος, ή Έπιτροπή Όλυμπιακών Αγώνων, τό Διοικητικόν Συμβούλιον του ΣΕΓΑΣ, τά πρόεδρεία τών άθλητικών όμοσπονδιών, όργανώσεων και συλλόγων, ή Ένω-

σμβούλιον του ΣΕΓΑΣ προχωρεί προς την αίθουσαν του Υπουργικού Συμβουλίου όπου τόν υποδέχεται ή Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσαλδάρης και τόν χαιρετίζει με ώραιοαν προσολογιάν. Ακολουθώς προσφωνεί εκ μέρους του Υπουργικού Συμβουλίου ή ύπουργός της Παιδείας κ. Παπαδόπουλος με ένθουςιασμένους λόγους ειπών μεταξύ άλλων: «Όπως πρό δύο χιλιάδων τριακισίων ετών ή αρχαία όπλίτης έφευρεν εις την αιώνιαν αυτήν πόλιν τό άγγελμα με την λέξιν ενενικήκαμεν, ούτω και Σύ Κυριακίδη έφερες τό άγγελμα της νίκης της Ελλάδος πε-

θεροτάτη ύποδοχή την όποιαν άνέμενα. Άλλ' ή ύποδοχή δεν εις έμέ τόν Κυριακίδη έγινε την Ελλάδα και εις την Ελλάδα ταγκαλά.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

Θριαμβευτικά αληθώς και έν μετ' εζάλλου ένθουςιασμού τού λαού Κυριακίδης έφθασεν εις τό Δημαρχείον Αθηνών, όπου τόν υπεδέχθη κ. Δήμαρχος και τό Δημοτικόν όμβούλιον και τόν προσεφώνησαν ή Γραμματεός του Δήμου Αθηναίων έξής:

«Με έθνικήν υπερφανείαν και άν, αλλά και εξαιρετικήν συγάν ή Δημοτική Άρχή της πόλεως Αθηνών της παλαιάς κοίτιδος τ' αθλητισμού, σε υποδέχεται εις δημοσηγικόν κατάστημα της Ελληνικής Πρωτεύουσας και δι' έμού Γενικού Γραμματέως σου άπονέμει τιμητικόν μετάλλιον της πόλεως Αθηνών, ως έπαθλον της περηνούς σου νίκης. Ένίκησες κατ' ύπόμνησιν τόν περίφημον πρωταθλήτην της Αμερικής Κέλυ, τόν δεικνύοντάς άντίπαλόν σου, ή όποίος σου ήττησθήτησε την νίκην χιλιάμετρον πρός χιλιάμετρον. Εις τόν στίβόν του διεθνούς αγώνος του Μαραθωνοδρόμου έλαβες τό άριστεία και τόν όνομά σου δα χαραχθή χροστίγραμμοισιν εις τας δέλτους της ιστορίας του αθλητισμού της Ελληνικής Πατρίδος, την όποιαν ήμεριλίωπρος ήμερας. Σου εύχόμεθα τό καλώς ήλθε, Στέλιο Κυριακίδη, εύχόμενοι όμα όπως ή ης σου χρησιμότης ως φωτεινόν παράδειγμα διά τούς εις τόν στίβον εύγενούς άμιλλής άθλουμένους.

Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«Σάς φέρω μίαν έντολήν Ελλήνων της Αμερικής— ή Κυριακίδης άντιφώνων— νωθοόμε όλοι και να έσμεν με γιά την Ελλάδα με Έσμεν όλοι να βασισώμεν πρός διά να επιτύχωμε την αίσιση των ήρωικών μας αγών κατόπιν θυσιών μας.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΙΠΡΙΩΝ

Τέλος τόν ένδοξον νικητήν προσφωνεί ή κ. Ν. Λαυτιη έκ μένους της Ένώσεως Κυπρίων Αθηνών διά τών έξής ώριων λέγειών, ένώ τό πλήθος έξωκρούνησεν διά την ένωσην της Κύπρου με την μητέρα Ελλάδα. «Στέλιο Κυριακίδη! Άκούσ τώρα την φωνήν της πατρίδος σου. Υπερήφανος συμπατριώτ' σου προσέρχομαι να χαιρετισώ ένα Έλληνα Κύπριον νικητήν παγκοσμίων στίβων. Έρχομαι ως παιδί τών ίδιων στίβων που έγέννησαν και σένα, ως ή πρώτος όρασιαστής τών άθλητικών σου θριάμβων. Η Κύπρος τών Ακραίων, ή άθλογενήτρα πατρίδα σου, χαιρετά την ώραν αυτήν την Διγενή τών έλληνικών στίβων. Από τό Όλύμπια της Λεμεσού έρχεται φρονιτητή ή κοσμήγ ή ένός υπερηφάνου θριάμβου. Στέλιο: Παρουσίασε εις τόν διεθνή στίβον της Βοστώνης την πατρίδα σου με σημαίαν ελληνικήν. Τιμή σου. Έγγραφες τόν συγγινητικώτερον πρόλογον μίας όνευρεμένης αδριον. Με την πιο θαυραία συγκίνηση σου σφιγγουν τό χέρι αι Κυπριακαί όργανώσεις τών Αθηνών, συγκεντρωμέναι εδώ να σε χαιρετισούν. Καί έχομεντα μεταξύ με ή λην την Κύπρον, τί λέγομε; μεταξύ με όλο τό Έθνος, όπως ή σημαία αυτή Ιερών και άξιων σύμβολον πανελληνίου ένότητος, υπερήφανα ύψωθή και δοξασιμένη κυματισή εκεί όπου άπαιτη ή δικαιοσύνη, ή θέλησις τών έλευθερών άνθρώπων, ή πολιτική ήθική και ή πολιτική τιμή. Σήτω ή Ένωσις». «Ό Έλληνικός λαός τών Κυριακίδων και έμείς νωθήσιν στην έποχή βοσ τών άρχαίων. Την έσπέραν ή γήθη πρός τιμήν

Ο Κυριακίδης κατά την άφιξίν του εις τό άεροδρόμιον.

της Μακεδονίας, του Έλ Άλαμίν και του Ρίμινι την ιστορικήν καύτην στιγμήν του Έθνους, καθ' ην επί τάπητος εύρίσκοντο τά άπαράγραπτα Έθνικά μας Δίκαια, ή ήρωική φυλή μας, διαγωνιζομένη έν τώ διεθνεί άθλητικώ στίβώ τόν καλλιστέφανον έθλον ής άμαράντου δόξης, εις την φιλόξενον γήν της Μεγάλης μας Συμπατριδος Αμερικής, να εψη και πάλιν έν τώ προσώπώ σου τόν κώτερον της Ελλάδος Θέρσιππον. Καί ήδη, ένώ πρόβαίνεις υπερήφανος Νικητής και ένώ σε στεφανώνει ή δροσοδόλος δάφνη ής Αττικής, ή πατρίδα γή, εις ένδειξιν τιμής και εύγνωμοσύνης, σάς άπευθύει δι' έμού τό εκκαλώς ήλθεσθε και επί τάπητος εύρίσκονται τά άπαράγραπτα.

Η συγκίνησης του Κυριακίδη άλλα και του κόσμου ειχε φθάσει εις τό κατακόρυφον. Δεύ προς τόν προσεφώνησε ή Δήμαρχος Πειραιώς, ή όποιος ειπεν όν λυσιτελεί εξαιρετικά διότι ή Πειραιεύς εύρίσκεται έξω της διαδρομής και είναι έπαμένως ήναγκασμένος αύτός μόνος να τόν υποδεχθή εκ μέρους του Πειραιϊκού λαού.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

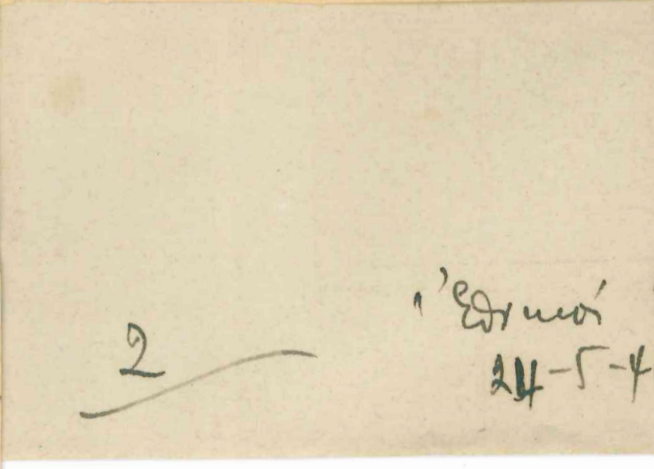
Ο Κυριακίδης άπαντών εις τας προσεφώνησεις τών δημάρχων ειπε τα έξής:

«Σάς εύχαριστώ διά την εξαιρετικήν τιμήν την όποιαν μου κάνετε. Έπρασά τό καθήκον μου σά στρατιώτης, και όταν πρό όλίγων μηνών έφευγα από την Ελλάδα ειχα σκοπόν να δοξάσω τά ελληνικά χρώματα. Ο Θεός και αι ευχί σας με συνώδευσαν και ένίκησα. Εις τόν άμερικανικόν λαόν διεδίδασα τας εύχαισιτας του λαού μας διά την μεγάλην βοήθειαν την όποιαν έως τώρα μάς έχει προσφέρει. Διοδιδάσω τώρα και εις σας τούς χαριτισμούς του Αμερικανικού λαού, ή όποίος εύρίσκεται εις τό πλευρόν μας και ή όποίος επιθυμεί να μάς ιδή ήνωμένους και έργαζομένους διά την Ελλάδα από την όποιαν έπήγασεν ή πολιτισμός. Όλοι οι Δημαρχοι τών πόλεων τας όποιας έπεσκέφθην μου έκαναν μεγάλην ύποδοχήν, αι τιμοί όμως αύται δεν ήσαν διά τόν Κυριακίδη, αλλά διά την Ελλάδα.

της Κυπρίων, οι Έλληνες άθληταί κλπ. Ο Κυριακίδης προχωρεί προς τό μνημίον, γονατίζει και καταθέτει τόν στέφανον δάφνης, ένώ ή μουσική του Δήμου άνακρούει τόν Έθνικόν Ύμνον και αι σημαίαι και τά λάβαρα κλίνουν εύλαβώς. Συγκεκινημένος και δακρύων ή Κυριακίδης χειρίζεται και συνοδευόμενος από τόν κ. Μπαλατζήν, την Ε.Ο.Α. και τό

ραν τού Άτλαντικού. Η Έλλάς νικά πάντοτε και Σύ, Στέλιο Κυριακίδη, φροντοφάνησες με τό θαυμάσιον κατορθώμά σου την νίκην της Ελλάδος και άνεδείχθησ άξιον τέκνον της».

Ο Κυριακίδης έν μέσω βαθύτης συγκίνησης άπήνησε δι' όλίγων: «Ός στρατιώτης της Ελλάδος ή κάμα τό καθήκον μου. Μού έγινε

2
Εθνικοί
24-5-46

Εθνικός λαός
Κυριακίδη
24-5-46